

6453/i

Muzeu
Literaturii
Române

Jubite Cerna,

Azi cu sensoarea ta am primit si alta sustinutara
trista din Sinara. Sătrana Skender la care am trăit
atâta ani, a murit. Singuri, necăjită, uitată de toți,
ca un câine. Noi numai am iubit-o. Dar în timpul
din urmă din prizina acelei femei de frânate — Aspasia
ei — am fost siliti s'o părăsim.

Moartea ei ne-a mișcat. O plângem și ne vom
aduce aminte cu pietate de bunațata ei.

Din sensoarea ta, ~~am~~ văd că nu știi la noi. Ce e asta?
Unde locuști atunci? Tot la vechia și romanțioasa
ta gazdă?

Mă întrebi de ce n'am răspuns pentru acel
Cunoscut din București, care doria să închirieze o
Camera. Ți-am scris că n'am primit carta postala
d'întei. Mi s'a spus de la oficiul de aici, că a fost
înapoiată la Sinara. La stare, nu știu nimic de coprișne
ei. Cine era acel Cunoscut?

Multa mescă că te-ai grăbit să mi trimiți postala
Săncii Sinara, de si nu mie de folos. E o polițea
Comunei Sinara acceptata de mine pentru 600 lei,
indemnizată de chirie pe timpul cât ^{am} aresta Direc-
țiunea școlii și pe care Comuna neavându însuși în
bugetul anului trecut a trebuit să mi-o plătiască

prin Banca, rămânând apoi la Primăria să
achite anul acesta la 1 august.

I-am scris și amilului Garabet. Se vede
însă că părăsit Sinaia. Îmi pare rău că eti singur,
deși știu că-ți ești suficient ori unde ai fi, în pustul
de la Piramide sau în pământurile înghetate de la
Spitzberg. Ai fi voinț să firi mai multă vreme
împună, dar nu să putal, cu toată bună voia mea.
Mai avem încă două săptămâni pînă să luăm
Ira mul lași.

Mi-a scris Mme Arghizade că te-a
văzut într'o zi și i să parut că eti tare gras.
Mă bucur. Scrișoarea aceasta ti-o va da tot Iana,
ca să ai mai de grabă.

Îmi spune și Călinat că m'a cautat în Sinaia
să mă țărusească la volumul lui de poezii în poau
de chagrin. Sâmbătă m'asteapta în Constanta.
Mă duc acolo pentru trei patru zile la copii, ca
să asiste la serbarile ucute. Călin port.

Alt fel cum te țepeti? Anul acesta lipse
mult. Din cei lunoșluti în Sinaia. Miclecu cu
copii și la Isoara Soergle sunt prin Olanda
îmi pare. N'are cine să-ți mai inspire acolo, un
cântec cu brazi și țărânda-ți chipul mesianic
al lui Shelley să te pună pe gânduri. Să dus
muța. Îmi spuneau că e scrii Ios.

Al tău

Tehirșmol
Vila „Răbita”

Jh. D. Muzur

O. S. Nu cred să fi făcut în scrisoarea mea un gest de indiferență față de mărirea munților. Dacă marea poartă coroană de regină, muntele ține pe gestetăl său stemă de împărat.

Nu. Nu mă pot înțeina de munte, cum nu mă pot înțeina de mare.

Natura e sublimă numai la ele.

Acum chiar citesc jurnalul din 1816 al lui Byron cu însemnările lui din Alpi și mi bate inima gândindu-mă la mărirea împărătească a munților.

Nu cred să-l curoti.

Iată un gărngei de însemnare pe Jungfrau :

Glaciers énormes. — Orage. — Tonnerre, éclairs, grêle. Le torrent bondissant sur les rochers ressemblait aux cris flottants d'un grand coursier blanc, — tel qu'on se figure le cheval pâle sur lequel est montée la Mort dans l'Apocalypse.

.....
(pe Wringsen)

Glacier semblable à une tempête glacée.
